

מסכת שקליםים

פרק ז'

א. מִעּוֹת שְׁגָמֶצָא בֵּין הַשְׁקָלִים לְנִדְבָּה, קָרוֹב לְשְׁקָלִים יַפְלוּ לְשְׁקָלִים, לְנִדְבָּה יַפְלוּ לְנִדְבָּה, מִחְצָה לְמִחְצָה יַפְלוּ לְנִדְבָּה. בֵּין עֲצִים לְלִבּוֹנָה, קָרוֹב לְעֲצִים יַפְלוּ לְעֲצִים, לְלִבּוֹנָה יַפְלוּ לְלִבּוֹנָה, מִחְצָה לְמִחְצָה יַפְלוּ לְלִבּוֹנָה. בֵּין קָנִין לְגֹזְלִי עוֹלָה, קָרוֹב לְקָנִין יַפְלוּ לְקָנִין. לְגֹזְלִי עוֹלָה יַפְלוּ לְגֹזְלִי עוֹלָה, מִחְצָה לְמִחְצָה יַפְלוּ לְגֹזְלִי עוֹלָה. בֵּין חָלִין לְמַעֲשֵׂר שְׁנִי, קָרוֹב לְחָלִין יַפְלוּ לְחָלִין, לְמַעֲשֵׂר שְׁנִי יַפְלוּ לְמַעֲשֵׂר שְׁנִי, מִחְצָה לְמִחְצָה יַפְלוּ לְמַעֲשֵׂר שְׁנִי. זה הַכֶּל, הַוְּלָכִים אַחֲר הַקָּרוֹב (הַהְלָ). מִחְצָה לְמִחְצָה לְהַחְמִיר:

ב. מִעּוֹת שְׁגָמֶצָא לְפִנֵּי סֻוחָרִי בְּהָמָה, לְעוֹלָם מַעֲשֵׂר. בְּהָרְכָה, חָלִין. בִּירוּשָׁלָם בְּשָׁעַת הַרְגֵל, מַעֲשֵׂר. וּבְשָׁאָר כָּל יְמֹת הַשְּׁנָה, חָלִין:

ג. בְּשָׁר שְׁגָמֶצָא בְּעַזְרָה, אֲבָרִים, עוֹלוֹת. וְחַתִּיכּוֹת, חֲטָאות. בִּירוּשָׁלָם, זְבַחִי שְׁלָמִים. זה וְזה תַּעֲבֵר צְוָרָתוֹ וַיֵּצֵא לְבֵית הַשִּׁרְפָּה.

נמצא בגבוליין, אברים, נבלות. חתיכות, מפרות. ובשעת הרגל
שהבשר מרבה, אף אברים מתרין:

ד. בהמה שנמצאת מירושלים ועד מגדל עדר, וכיידתה לכל רית,
זכרים, עלות. נקבות, זחוי שלמים. רביה יהודה אומר, קראי
לפסחים, פסחים קדם לרגל שלשים יום:

ה. בראשונה היו ממשכני את מזאיהם, עד שהויא מביא נסיכה.
חוירו להיות מגיחין אותה ובורחין. התקינו בית דין שהיה נסיכה
באין משל צבור:

ו. אמר רב שמעון, שבעה דברים התקינו בית דין, וזה אחד מהם,
נכרי שליח עלתו מדינית הים ושלח עמה נסכים, קרבין משלו.
ואם לאו, קרבין משל צבור. וכן גרא שמת והניהם זבחים, אם יש לו
נסכים, קרבין משלו. ואם לאו, קרבין משל צבור. ותנאי בית דין
הוא על כהן גדול שמלה, שתהא מנהתו קרבה משל צבור. רביה
יהודה אומר, משל יורשיין. ושלמה היה קרבה:

ז. על הפלחה ועל העצים שייהיו בכנים נאותם בהו, ועל הפה
שלא יהו מועליין באפרה, ועל הקנים הפסולות שהיו באות משל
צבור. רב יוסף אומר, הפסיק את הקנים, מספק את הפסולות:

